

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 274

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, NOVEMBER 22, 1937

LETO XL — VOL. XL

Govori v kongresu o prodajnem davku za
Zedinjene države, ki se vpelje ako odpa-
dejo davki na izredne dobičke industrij

Washington, 20. novembra. Mali davkoplačevalci bo udarjen od dveh strani, ako se uresničijo zahteve nekaterih kongresmanov, ki zahtevajo, da se balansirni zvezni proračun za prihodnje fiskalno leto.

Besedo ima senator Pat Harrison, načelnik finančnega sekretarstva, odkoder pride vsa postavodaja glede novih davkov.

Harrison je izjavil, da bo treba vpeljati večji dohodninski davki na manjše davkoplačevalce, obenem pa prodajni davek na vse izdelovalce blaga in predmetov. Rekel je, da nasprotuje novim davkom, toda ako hoče biti račun Zedinjenih držav čist, tedaj stroški ne smejo presežati dohodkov.

Novi davki pa bodo na vsak način potrebni, ako se nasprotnikom Roosevelta posreči odbiti sedanji davek na izredne profite

industrij. Ti nasprotniki trdijo, da ti davki tlačijo trgovino in industrijo k tlom in da zato ni toliko zaposelnosti v Zedinjenih državah.

Nadalje se je zadnje dneve oglasilo mnogo senatorjev, ki so stavili predloge in resolucije, v katerih se pozivlje vlada, da preneha s tekmovanjem s privatnimi industrijami in da dovoli businessu več svobode.

Predlog za prodajni davek, katerega morajo nositi večinoma mali ljudje, in ki je tako zasvožen v vsaki državi, je bil nemudoma napaden v senatni zbornici od senatorja iz države Ohio, Robert Bulkleya. Izjavil je, da predlog za prodajni davek v Zedinjenih državah ne bo nikdar sprejet. V Ameriki je za \$56,000,000,000 bondov, ki niso podvrženi davkom. Zakaj se ne obdavči tega premoženja, je rekel Bulkley.

Jubilej "Lire"

Slovensko katoliško pevsko društvo "Lira" je praznovalo včeraj svoj srebrni jubilej s krasnim nastopom v S. N. Domu. Mr. Grdina kot nekdanji predsednik "Lire" je imel primeren govor o pomenu slovenske pesmi in o požrtvovalnem delu društva Lira. Vprizorjena je bila na to mala opereta "Povodni mož," katero so Joseph Dolcs, Mary Potočnik, John Polz, Josephine Maček in Jacob Golich naravnost sijajno izpeljali. Zlasti je ugaljal nastop Mary Potočnikove, ki nima samo briljantnega glasa, pač pa je tudi jako spretna igralka. Navzočim so bili predstavljeni še živeči prvi uradniki. Lep govor je imel častni član "Lire," g. Ivan Zupan, urednik Glasila KSKJ. Mešani in moški zbori so zapeli več jako dobrih pesmic z izbornim uspehom. Izvrstna je bila pianistinja Miss Eleanor Karlinger. Tudi orkester Srpnovršnika je bil jako na mestu. Občinstva je bila polna dvorana. Nad 1,000 ljudi se je udeležilo srebrnega jubileja Lire. Narod je pokazal, da zna ceniti požrtvovalnost svojih cerkvenih in narodnih pevcev in pevk.

Bančne dividende

Bivša Standard Trust Co. bo izplačala svojim vlagateljem okoli božiča dividendo v svoti \$550,000. To bo izplačano nekako 25,000 vlagateljem banke. Dividenda znaša 5 odstotkov od vloge. Ko bo ta svota izplačana bodo dobili vlagatelji že 27 odstotkov zamrznjenega denarja. Banka je zaprla že leta 1931. Dividendo za božič bo izplačala tudi mala laška banka Zitiello Banking Co. Plačala bo deset odstotkov in bodo izplačila s to dividendo znašala že 60.5 odstotka.

Položaj v Akronu

Kakih 12,000 delavcev, ki so zaposleni v Akronu pri Goodyear Tire & Rubber Co., se nahaja na štrajku. V tovarnah se nahaja 1000 sedeljskih štrajkarjev. Štrajk se je pričel, ko je kompanija odslovila 1600 delavcev od dela, rekoč, da nima dela za nje. Kompanija trdi, da bodo danes odprle tovarne za vse, ki hočejo delati.

Zahtevajo postave proti
delavskim unijam

New York, 20. novembra. Velika porota mesta New York je danes v svojem poročilu na državno postavodajo zahtevala, da se naredi postava, ki bo naredila konec "raketirstvu v delavskih unijah." Kot pravi velika porota ogrožajo delavske unije osebno svobodo in zadržujejo napredek industrije ter splošnega blagostanja. Glavni vzrok raketirstva v unijah so medsebojni delavski boji med člani raznih unij, kot se je to zlasti pokazalo v zadnjih bojih med pristaši American Federation of Labor in Committee for Industrial Organization.

Burton se brani povečanja
mestne elektrarne

Utilitetni odsek mestne zbornice v Clevelandu je naredil načrt glasom katerega bo državljanom predloženo vprašanje, če so za to, da se izda bondov v svoti za \$5,150,000, da se izboljša in poveča mestna elektrarna. Direktor javnih utilitet je na poziv župana Burtopa odsvetoval tak korak, rekoč, da se ne bo izplačalo. Kot znano, je mestna elektrarna mnogo cenejša kot kompanijska, in mora mesto plačevati stotisoče dolarjev na leto privatni kompaniji, namesto da bi samo proizvajala elektriko. Seveda dobiva mesto elektriko tudi od mestne elektrarne, toda mesto enostavno ne plačuje mestni elektrarni svojega dolga. Do danes dolguje mestna uprava \$2,700,000 za elektriko mestni elektrarni. Sedanja administracija, ki daje prednost privatnemu kapitalu, se brani na vse mogoče načine, da se ne bi mestna elektrarna povečala, da bi imelo mesto od tega lep dobiček vsako leto.

Otrok zamenjan za avto

Iz Akrona, Ohio, se poroča: V neki gostilni sta se srečala dva pivca, ki sta se precej napila. Eden izmed pivcev je imel avtomobil. Pripeljal je do doma pivca, ki ni imel avtomobila. Slednji mu je naročil naj počaka, da bo še svojega sina pripeljal iz hiše, da mu kupijo candy. Kmalu je došel oče s sinkom, in prijatelj z avtomobilom se je hotel "poštekati" ter je peljal sina svojega tovariša v trgovino, da mu kupi candy. Medtem je pa pivce brez avtomobila zasedel avto in se odpeljal. In se ni še vrnil. Sedaj ima "sina," toda ne avtomobila, drugi pa nima sina, ima pa avto. Policija išče po vsem mestu očeta.

Drag kašelj

Amerikanci bodo letos mnogo več plačali za kašljanje kot druga leta. Kajti originalna sestavina zdravil proti kašlju, ki se imenuje ephedrine, prihaja od listja nekega grma, ki raste samo na Kitajskem. Ker pa so Kitajci zapleteni v vojno, prihajajo le male množine ephedrina v Ameriko. Cena temu zdravilu se je zvišala že za 500 odstotkov. Torej vidite, da so Japonci radi vojne s Kitajci tudi Amerikancem, ki kašljajo, povzročili dovolj sitnosti in stroškov.

Na operaciji

Na operaciji se je podal Mr. Bill Mott, 8105 Simon Ave., zet Mr. in Mrs. John Komina. V St. Luke's bolnišnici je pretekli petek srečno prešel operacijo in prijatelji mu želijo, da se kmalu vrne k svoji družini.

Vlada je poravnala delavski
štrajk v Akronu

Akron, Ohio, 21. novembra. Ogromna večina delavcev, ki so zaposleni pri Goodyear Tire & Rubber Co. v Akronu je v nedeljo zvečer odglasovala, da se vrne na delo, da si je manjšina na vse načine skušala nadaljevati štrajk, ki bi vrzel nadaljnjih 9,000 delavcev od dela. Unijska seja je trajala pet ur in je bila zelo burna. Unija je končno sprejela ponudbo kompanije, ki je izjavila, da ne bo več odpustila nadaljnjih delavcev od dela, razven, da onih 1,342 delavcev, ki so začeli s sedanjem štrajkom, ne dobi več dela. Unija je priznala, da je bil sedeljski štrajk nepostaven, kompanija je pa priznala, da se bo v bodoče ravnala natančno po senioritetnih pravicah. Prvi delavci, ki so prišli na delo, so se pojavili ob polnoči med nedeljo in ponedeljem. Kompanija pričakuje, da bo v ponedeljek jutraj do 6. ure že 3,000 ljudi na delu. Vladni posredovalci iz Washingtona so se silno trudili, da so delavce pomirili in jih zopet spravili na delo. Čutil se je vpliv Roosevelta. Na unijski seji sinoči je bilo skoro 3,000 delavcev. Rezultat glasovanja je bil: 1,486 jih je glasovalo, da se vrnejo na delo, 680, da se štrajk nadaljuje. Vsi se pa jezijo nad gubernerja Daveya, ki je grozil z vojaštvom. Gov. Davey je poklical v službo 3,000 vojakov, katere je nameraval poslati v Akron. Unija bo baje tožila gubernerja Daveya pri narodnem delavskem odboru, češ, da je grozil s silo.

Republikanci pričakujejo
zmago v letu 1940

New York, 20. novembra. Republikanski voditelji so polni upanja, da bo republikanska stranka se vrnila k vladni v letu 1940, ko bo ponovno izvoljen republikanski predsednik. John Hamilton, vodja republikanske stranke, je mnenja, da bo političen uspeh demokratske stranke globoko padel in ljudje se bodo obrnili k republikanski stranki. Tretji izhod je ameriška delavska stranka, toda ta do danes ni pokazala niti pravega programa niti nima moči nikjer, kot so pokazale zadnje volitve. Takega mnenja je vodja republikanske stranke, ki je leta 1936 vodil borbo za izvolitev Landona.

40,000 podpisov

Gibanje, da se vrne Rev. Charles Coughlin na radio, se vedno bolj širi. V treh tednih so v Clevelandu sedaj nabrali že 40,000 podpisov s prošnjo, ki bo poslana tozadevno na papeža. Iz Clevelanda se je enako gibanje razširilo po vseh drugih državah in večjih mestih.

Iz Canon City, Colo.

Poroča se nam, da je v Canon City, Colo., postala nova ameriška državljanka Mrs. Therese Šuštaršič. Istotam sta obhajala 17. novembra Mr. in Mrs. Zalar srebrno poroko. Iskrene čestitke vsem!

Community fond

Do sinoči so nabrali za Cleveland Community fond \$2,200,000. Kampanja traja samo do srede, potrebno pa je nabrati še najmanj \$1,250,000, da bo svota zadostna za vse potrebe, ki so v proračunu. Kdor more, naj pomaga.

Pet let zapora, ker je grozil
preds. Rooseveltu

Columbus, Ohio, 20. novembra. Earl Knowles, 56 let star, je bil včeraj na zvezni sodnji obsojen na 5 let ječe, ker je poslal predsedniku Rooseveltu po pošti pismo, v katerem mu grozil, da ga bo ubil. V pismu je napisal, da bo šel v Cleveland, kjer bo kupil revolver, nakar se bo podal v Washington, da ustrelí predsednika. Knowles je bil že prej enkrat v ječi radi poveljevanja.

Politične izjave delavskih
voditeljev pri C. I. O.

Cleveland. — Delavska nestrankska liga, ki predstavlja delavce v Clevelandu na političnem polju, in ki je odsek Lewisove C. I. O. organizacije, je začela delovati na to, da se uniči vpliv sedanjega voditelja demokratske stranke v Clevelandu, Gongwerja in da se umakne slednji iz politike. Ista Liga je tudi izjavila, da bo delovala za poraz sedanjega predsednika mestne zbornice DeMaoribus, ki je poznan kot sovražnik organiziranih delavcev. Delavska nestrankska liga pozivlje vse demokrate, da gredo na delo in očistijo svojo stranko sedanjega sebičnega vodstva, ki ni imelo niti najmanjšega zanimanja za splošni napredek Clevelanda. Do čim je demokracija v Clevelandu zdrava, pa je bilo vodstvo v nepravilnih rokah. George DeMaoribus pa, dosednji predsednik mestne zbornice, republikanec, je pokazal ob vsaki priliki svoje sovraštvo napram organiziranim delavcem.

Ubogi bingo

Sedaj ko so gospoda — ali gospo? — ne vemo v katero kategorijo bi to igro postavili, ubili na mestni sodnji in ni nobene prilike, da bi apelatna sodnja ovrgla razsodbo mestne sodnije, so se obrnili zagovorniki nesrečnega bingo na mestno zbornico, da naredi nekako postavbo, ki bi priglasi bingo postavnim. Councilman Travnikar je enak predlog že zadnji teden stavil v zbornici, toda zbornica se mu je spretno umaknila in ga položila na mizo. Revez bingo danes pri obvestih nima nobenega prijatelja več.

Dovolj snega

Vremenski prerok nam naznaja, da ta teden ne bo več snega. Mrzlo vreme pa bo še ostalo pri nas. V soboto in nedeljo je padlo za 6 palcev snega. Mnogo ne sreče se je pripetilo. Trije so bili ubiti. Dočim so bile ceste v mestu in v predmestjih še v nekako dobrem stanju, pa je bilo zunaj na deželi skoro nemogoče naprej. Državna cesta št. 84 je bila blokirana. Dva truka sta obšla v bližini Geneve v snegu in sta tako zaprla vso cesto.

Trije ubiti

Tekom sobote so bili trije lovci ubiti v državi Ohio pri lovu na zajce. Vsega skupaj imamo letos že šest žrtev in nekako 25 ranjenec.

Zadušnica

V torek 23. novembra se bo v cerkvi sv. Vida brala sv. maša zadušnica ob 7. uri jutraj za pokojno Johano Zupančič. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

* Nemška vlada je te dni izgnala tri francoske častnike iz rajha radi "napačnih" poročil.

Predsednik odredil preiskavo glede
druginje. Dolži razne magnate, da je dragi-
nja umetna, da se ustvari nezadovoljstvo

Washington, 20. novembra. Predsednik Roosevelt je včeraj zapovedal zvezni trgovinski komisiji, da začne z natančno in obširno preiskavo glede monopola, ki na umeten način dviguje cene življskim potrebščinam.

Predsednik je odredil to preiskavo, potem ko je načelnik republikanske stranke, Hamilton, pred nekaj dnevi trdil, da je Roosevelt "na umiku," da se približuje desnici in da prihaja pod vpliv monopola.

Roosevelt je naročil komisiji, da gre s preiskavo do skrajnosti, da ne zakrije ničesar in da poroča o uspehih preiskave v najbolj kratkem času, ki je mogoč. Predsednik je prepričan, da ob-

stoji v deželi monopol, ki umetno dviga cene.

Statistični urad delavskega oddelka vlade je sporočil predsedniku, da so se cene življskim potrebščinam zadnji mesec dvignile za 3.2 odstotka, in da so se cene tekom preteklega leta dvignile za 14.5 odstotka. Predsednik je prepričan, da nekdo izkorišča položaj in hoče to javnosti dokazati.

Predsednik želi narodu dokazati, da ni nobenega števila v uradnih dokazov, da so sedanji krizi botrovali magnati monopola, ki umetno povzročajo padec delnic in obenem umetno dražijo cene. Ko bo preiskava končana, bo narod znal čisto resnico.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi
po ameriških slovenskih naselbinah

Iz Barbertona, Ohio: Samostojno društvo "Domovina", je priredilo svojo uspešno veselico 14. novembra. — Pevski zbor Javornik bo imel 28. novembra svoj koncert v spomin desetletnega obstanja zbora. — Društvo Srca Marije št. 111 KSKJ je v soboto proslavilo 30-letnico svojega obstanja. V dvorani društva "Domovina" je bil ob tej priliki slavnosten banket in druga zabava. — Težko je obbolela Mrs. Terezija Grum na Hopocan Ave. Nahaja se doma pod zdravniško oskrbo.

Letna seja tiskovne družbe "Edinost," ki izdaja "Amerikanskega Slovenca," je sklenila z januarjem mesecem 1938 začeti z izdajanjem novega katoliškega mesečnika, za katerega se je dosedaj prijavilo že do malega 1,000 novih naročnikov. Poleg obrambe proti napadom nasprotnikov bo novi mesečnik prinašal tudi zgodovinske podatke slovenskih naseljencev v Ameriki. Naročnina je samo \$2.00 na leto. Naroči se pri Edinost Publishing Co., 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Sušiči je podlegel v Coverdale, Pa., rojak John Felc, star 44 let in rojen v Ledini pri Idriji. V Ameriki je živel 30 let. Zapuška žena, sina in hčer.

Pred nekaj dnevi je v bolnišnici v Milwaukee umrla Uršula Rally, rojena Lemovšek, stara 55 let in doma iz Orehovice pri St. Janžu na Dolenjskem. Podlegla je pljučnici. V Ameriki je bila 27 let in tu zapuška moža, brata in dve sestri.

V Ahmeek, Mich., je pogorel hlev rojaka Jakoba Pintarja. S hlevom vred je zgorela tudi krava, pes in mačka ter več ton sena. Drugo kravo so rešili.

Chicažani so imeli preteklo nedeljo zopet dan, na katerega ne bodo kmalu pozabili. Dan slovenske pesmi je bil to. Program je bil tako pester in bogat ter tako raznoličen, da se mora reči, da so ga v resnici mojsterske roke sestavile. Priznanje se mora izreči gospodu Račicu, pevovodju. Gostovali so tudi trije slovenski zbori iz drugih naselbin. Nastopil je cerkveni zbor iz LaSalle, kateri zbor se je še posebej postavil, kajti vodi ga — dekle, Miss Agnes Baznik. Nadalje je gostoval pevski zbor "Zar-

Papež proti Coughlinu

Washington, 21. novembra. Papež Pij XI je potom svojega apostolskega delegata v tem mestu popolnoma odobril nastop nadškofa v Detroitu Most Rev. Mooneya, ki je prepovedal Rev. Coughlinu nadaljnje radio govore. Zlasti je papež obsodil Rev. Coughlina, ker je slednji izjavil, da je predsednik Roosevelt lažnik in da je "osebni tepec." Rev. Coughlin je dobil s tem ukorom papeža silen moralen udarec, katerega bo težko prenesel.

Ne bo tožil

Dvomljivo je, če bo poraženi councilmanski kandidat republikanec Washko v 7. vardi tožil, ker je zgubil pri volitvah. Ako se obrne na sodnijo lahko naleti na neprimliko, ker ga bodo odvetniki začeli vpraševati glede sleparij z njegovimi volivnimi listki. In to ni bilo neugodno ter bi močno vplivalo na porotnike. Včasih je bolje molčati.

Ponarejene znamke

Državne oblasti so aretirale nekega Joseph Ottona, ki je imel urad v Engineers Bldg., in ki je prodajal malim trgovcem znamke za prodajni davek. Te znamke so bile deloma ponarejene in je Otto v primeroma kratkem času prodal teh ponarejenih znamk v vrednosti \$10,000.

Sobotne izdaje

Iz Danville, Ky., se poroča, da sta oba dnevnika, ki izhajata v ondotnem mestu, naznanila, da zanaprej ne bosta več izhajala ob sobotah. Drag papir, visoke plače in draginja splošnega materiala za tiskarno je prisilila lastnike, da so ukinili sobotne izdaje.

Lov v Penna.

Kot se poroča, bo letos v sedmih državi Pennsylvaniji odprt lov tudi na srne in sicer tri dni, 25, 26. in 27. novembra. Lov na srnjake bo na odprt od 29. novembra do 11. decembra. Torej fantje, le po njih!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 centa.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 274, Mon., Nov. 22, 1937

Pravica do dela

Veleindustrija in veliki business nikakor ne more odpustiti predsedniku Roosevelt, da je drage volje dovolil delavstvu, da se je pričelo pod njegovo administracijo organizirati kot še nikdar prej v zgodovini Amerike. Zaspana American Federation of Labor je šla sedaj intenzivno na delo, da pridobi novo članstvo, toda očitno je delovala po starih idejah organiziranja, in ni čuda, da se je pod liberalnim predsednikom kot je Roosevelt pojavila nova delavska struja, ki si je nadela ime Committee for Industrial Organization in katere vodstvo je zavzel bojoviti John Lewis.

Dočim je American Federation of Labor organizirala takozvane "boljše delavce," to je, izučene mehanike, strojnike in druge poklicne delavce ter se ni zmenila za široko priprosto delavsko maso, je pa Lewis trdil, da je treba v prvi vrsti organizirati najširše delavske plasti. To so delavci v jeklarnah, tekstilnih tovarnah, na petrolejnih poljih, itd. Teh je milijone. Novi Mesija delavstva Lewis je imel nekako indirektno zaslonbo pri predsedniku Roosevelt, zato je šla organizacija delavcev nekako hitro naprej.

Toda delavstvo nikakor ni bilo pripravljeno. Od vsepovsod so se čuli klici, da se delavce tira s silo v unijo, da morajo plačevati prispevke, dočim ničesar ne dobijo v zameno. Delo je bilo vsepovsod živahno, delavci, ki niso imeli smisla za organizacijo, so delali in služili in se niso dosti zmenili za unijo, dokler se niso v sredini prosperitete, ki se je začela vračati, pojavili silni štrajki. Trpela je avtomobilska, jeklarska, oblačilna, tekstilna in druga industrija. C. I. O. organizacija je sklicevala štrajke za vsako malenkost, in delci, ki so si po dolgotrajni krizi komaj opomogli, so z nezadovoljstvom gledali na te pojave. In zgodilo se je, da se je tudi prijateljstvo predsednika Roosevelta do Lewisa močno ohladilo.

Kmalu potem je prišlo do silovitih notranjih delavskih bojev, da, do dejanskih spopadov med A. F. of L. in C. I. O. Veleindustrija in velebusiness je izkoristil to delavsko neslogo in bratomorno borbo, pa se je uprl delavskim voditeljem, ki niso bili složni. Lomili so se štrajki in geslo neorganiziranih delavcev je bilo: mi imamo pravico do dela in zaslužka, in kaj nas brigajo delavski voditelji! To mišljenje med organiziranimi delavci so industrialisti na vso moč podpihovali, kajti bila je sijajna voda na njih mlin.

Veleindustrije so sklenile kaznovati delavce s tem, da so polagoma začele ustavljati obrat v tovarnah, odpustiti delavce, in kjerkoli se je pojavil štrajk, a je kompanija vseeno nameravala operirati, je dobila vselej dovolj brezpametnih delavcev, ki so na povelje kompanije kričali: Mi zahtevamo svojo pravico, in ta pravica je v tem, da delamo in sužimo denar.

Značilno za današnje razmere je sledeče dejstvo: Brooklyn-Manhattan Transit Co. v New Yorku in Brooklyn, ki ima 40,000 uslužbencev, je podpisala s C. I. O. pogodbo za zaprto delavnico. Temu se je pa uprlo kakih 25,000 uslužbencev, ki nikakor ne želijo pripadati v unijo. Toda C. I. O. jim je povedala, da morajo postati člani ali iti — v ekonomsko smrt. Radi te izjave so se oni delavci, ki želijo delati brez C. I. O. unije, obrnili na sodnijo z vprašanjem: ali imajo pravico delati kot ameriški državljani samo v slučaju, če so člani unije ali pa imajo pravico delati kot neunijski ljudje? Sodnija je rožadevno razpravljala, končno je pa odločila, da to ni zadeva sodnije, pač pa zadeva postavodaje.

Veliko vprašanje je torej nastalo: v katerem slučaju ima ameriški delavec pravico do dela: kadar potrebuje delo in če je tudi brez unije, ali samo v slučaju, če pripada k uniji? To se zlasti tiče delavcev v masnih industrijah, priprostim delavcem, ki ne razumejo nobenega posebnega poklica, pač pa v resnici delajo težaška dela.

To vprašanje je povzročilo težke boje med unijami samimi, to vprašanje beli predsedniku Rooseveltu las, in ta problem so izkoristili veleindustrijalci, ki so začeli izigravati delavca za delavcem. Tega vprašanja končno nihče drugi rešil ne bo kot delavci sami, kadar bodo spoznali, da le v edinosti, združenju, pravem razumevanju svojega položaja je njih zmaga in boljša bodočnost. Odgovarjati na to tako težko vprašanje z borbo v lastnih delavskih vrstah je največja izdaja delavskega problema v Zedinjenih državah.

Kaj pravite!

Kaj ne, čudno, kaj vse kandidati v kampanji obljubujejo, potem pa čisto nekaj drugega napravijo. Tako župan Burton ni v kampanji niti enkrat omenil, da bo takoj po volitvah odpustil nad en tisoč mestnih delavcev, drugim pa da bo znižal plačo. Kako da je kaj takega čisto prezrli, nam ne gre v glavo in morda tudi tistim ne, ki so delali za njegovo izvolitev. Morda so se prenegliali, da so zadnji dan pred volitvami zapisali: "mi priporočamo župana Burtona!"

Sliši se, da misli župan Burton znižati plače mestnim delavcem. Samo tega nikar, gospod župan! Nekaj takega je pokopalo župana Millerja.

BESEDA IZ NARODA

Vabilo na zabavo društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ

Je pač tako v našem vsakdanjem življenju, da se radi nagiblamo tje, kjer je moč večja. Bodisi, da je to pri tepežu vaških fantov, ali v strelskih jarkih na bojnih poljanah, ali v političnem, ali v društvenem življenju. To je menda tudi vzrok, da je društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ tako popularno. Kdor se je enkrat v naše društvo vpisal, tak ostane naš član, ne glede na to, kje stanuje. Dejstvo je, ako bi vsi člani in članice, ki so se preselili iz društvenega delokroga, prestopili k društvu v njih bližini, bi število društvenega članstva padlo za 200.

Vsi taki oddaljeni člani so pasivni za društvo in jednoto. Do oddaljenih članov ima društveni odbor nekoliko usmiljenja, ker oddaljenost zahteva več žrtve, več trošenja časa, vse to je pa povito s stroški. Od takega oddaljenega člana tudi društvo, ki posluje v njegovi bližini, nima nobene koristi, ker ima dober izgovor, češ, saj ne spadam k vašemu društvu. Tak član je podooben onemu očancu, ki se je udeležil misijonske pridige v sosedni župni cerkvi. Govor misijonarja je omeil celo malo verne moške (nežni spol ima nas močnejše za mlačneže, seveda, kako-pak), da so šumeli žepni robei celo na moški strani, le ta očalec je ostal neomagan. Vprašan je bil zunaj cerkve, ali mogeče nima kamna mesto srca, da ga pridiga ni prav nič ganila. Očalec se pa odreže: "Kaj meni mar vaša pridiga, saj nisem iz vaše fars."

Kadar maloštevilno društvo priredi zabavo, je prisiljeno vabiti občinstvo na prireditev iz vseh krajev. Društvo, kot je sv. Jožefa, ni tega prisiljeno, ako bi se članstvo zavedalo svoje dolžnosti napram društvu. Ako bi se polovica našega društva udeležila društvene prireditve, bi napolnili obe dvorani Slovenskega doma. Ako bi prišlo na dan celokupno naše članstvo, bi javnost menila, da je v mestu konvencija ameriške vojaške legije. Tako pa, Bože moj, ni uspeha kot bi lahko bil. Lansko leto smo za zabavo večer na "Thanksgiving Eve" morali krpati luknjo. Piknika letos nismo priredili iz enostavnega vzroka. Kakšen bo uspeh z letošnjo prireditvijo, ki jo bomo imeli na predvečer Zahvalnega dne, bomo na jasnem dan pozneje.

Društvo sv. Jožefa je kot katoliško društvo radi darov zelo prizadeto. Zdi se, da nam vedno zverze besede, ki se ponavljajo na vsaki seji: "naše društvo je največje, moramo darovati več kot druga društva." Na naše društvo se ne obračajo samo prošnje za darove v katoliške svrhe, katere nobene ne prezremo, pač pa tudi od takozvanih "nadstrankarskih" ustanov. Postalni smo previdni, ker pri vseh takih ustanovah so katoličani potisnjeni na stran. Zeleti je, da bi tudi ostala katoliška društva sledila našemu načinu.

Društvo sv. Jožefa goji sport kot nobeno drugo društvo. Otroci, uniformirani kadeti se učijo telovadbe, kar je zelo privlačno za tu v Ameriki rojeno mladino. Bolj odrasla mladina se poučuje na glasbenih instrumentih. Odrasli fantje imajo pa še samostojno godbo. Vse to je treba vzdrževati z društvenim denarjem.

Polovico našega članstva spada v 16. razred, to pa nič ne moti bele žene smrti; ona vseeno kosi med nami brez usmiljenja. Ene-ga pozove, ko gre po stopnicah, enega ko gre plavat v jezero, drugi omahne mrtev na posteljo. Danes meni, jutri tebi. Samo za

mesec julij, avgust in september smo plačali za pogrebe \$122.79. Celoletni pogrebni stroški bodo znašali do \$250.00.

Kot običajno vsako leto, bo tudi letos naše društvo priredilo zabavo večer na predvečer Zahvalnega dne, to je v sredo 24. novembra. Prošeni ste vsi člani in članice, da se udeležite te zabave polnočestevila. Ako greste na privatno zabavo, vas itak nekaj stane, ker "free" se dobi samo transfer na busu, poulični kari pa več ne. Zabave boste imeli pa več kot kje drugje. Vstopnina bo 25c. Vrši se v Slovenskem domu na Holmes Ave. Začetek ob sedmih zvečer. Dobra godba, izvrstna pijska, okusni prigrizki, vse to ima oziroma moralo bi imeti veliko privlačno silo za vsakega člana našega društva.

Kdor hoče imeti izborno kosilo na Zahvalni dan, naj prinese s seboj rdečo ruto, tako kot jih nosijo naše rdečelične starokrajске Mice. Pokazali jo boste puranu, ki bo kraljeval na odru zgornje dvorane Slovenskega doma, pa vam bo takoj sledil na vaš dom, ne glede kje stanujete. Prijazno vas vabi veselilni odbor.

Frank Kovačič.

Samostojno društvo Presv. Srca Jezusovega

Na zadnji seji so mi navzoči člani dali nalogo, da napišem par vrstic v opomin vsem članom, posebno pa onim, ki malo-kdaj ali pa sploh ne zahajajo na seje.

Še nekako maja meseca smo sklenili na seji, da začnemo kampanjo za pridobivanje novih članov. Žal, da ta kampanja ni prinesla zaželenega uspeha. Pa vsaka stvar, ki se začne ima tudi svoj konec. Tako je bilo sklenjeno, da zaključek te kampanje proslavimo z malo domačo zabavo za članstvo in pa njih prijatelje in sicer v sredo večer 24. novembra t. l. v S. N. D. na St. Clair Ave. v dvorani št. 1. nove poslopje želja odbora je, da bi člani res pokazali malo zanimanja za društvo, ter se polnoštevilno udeležili te zabave.

S tem, da pridete, ne boste samo pomagali naši blaginji, ampak boste tudi moralno pomagali društvu. Čimbolj se bomo člani spoznali med seboj, tem bolj živahno bo naše društvo. Leto se bliža zatonu, prihodnji mesec bo glavna seja, tedaj bo treba dati račun o našem delovanju tekom leta. Prošeni ste že sedaj vsi člani, da se gotovo udeležite te seje, ter tako z dobrimi nasveti pomagate do boljšega napredka.

Torej tu sem vas, bratje, opomnil na dve važni stvari. Sicer za sejo je še čas in boste tudi še dobili povabilo. Za sedaj vas posebno opominjam, da ne pozabite za sredo večer pred Zahvalnim dnem, kajti ta večer bo v resnici domača zabava za vse, ki se je bodo udeležili. Odbor bo pripravil za vsakega nekaj, tako da ne bo nikomur treba trpeti lakote ali pa žeje in tudi za srbeče podplate bo preskrbljeno. Torej, da gotovo vsak član pripelje tudi svojo "boljšo polovico" seboj, da ne bo kakšne pomoče. . . . Kolikor mi je znano, bodo godeci skrbeli za dobre valčke in polke, tako, da se bo vsak lahko zavrtel prav po domače. Tako vidite člani, posebno starejši, ki vas je itak največ pri našem društvu, da se vam obeta v resnici lep večer.

Mislím, da mi ni treba več na dolgo in široko opisovati kaj in kako bo, kateremu je napredek društva pri srcu in da v resnici hoče imeti par ur lepe zabave, bo gotovo prišel in tudi svoje prijatelje pripeljal s seboj.

Na svidenje v sredo večer 24. novembra t. l. v Slovenskem Nar. Domu na St. Clair Ave. v dvorani št. 1. to je poleg naše dvorane, kjer sedaj zborujemo. Bratski pozdrav vsem članom, vaš zapisnikar

Frank A. Turek.

Moja vrnitev

Dr. Franc Trdan

Dne 1. septembra.

Drugo jutro okrog šeste ure se je pojavil prvi galeb. Bel kakor golob, saj se imenuje morski golob, je visel v zraku in zdelo se je, da ga nekaj nevzdržno nese za parnikom. Kmalu so se pokazali še drugi galebi, krožili v zraku, se spuščali v valove in se zopet dvigali kvišku.

Nepopisno veselje je namah preželo vse potnike. V bližini suha zemlja! Stare ženece od veselja iht. Tako je moralo biti pri srcu Ksenofontovim vojakom. Ko so po več tedenskem trudopolnem potu preko armenskih gora zagledali morje, so—sinovi morja—popadali na tla, poljubljali zemljo in radostno ginjeli klicali: Morje! Morje! In mi—otroci planin—smo od veselja vriskali: Suha zemlja! Suha zemlja!

"Ciganka" je odlomila košček kruha in ga vrgla proti galebu. Spretno so se zagnali za njim še drugi galebi in ga že v padcu ujeli. Nato smo vsi metali koščke kruha v morje, a galebi so nam v zabavo telovadili vratolomne vaje in v letanju ali iz valov levili kruh. Samo tisti, ki je visel nad parnikom, se ni zmenil za kruh. Ponosno je plaval v zraku nad nami kakor gospod nad gosti, ki jih mora čuvati, da se jim kaj ne pripeti.

Parnik se je bližal francoski obali. Onstran velikega svetilnika ga je vzel v varstvo francoski pilot, ki ga je počasi in previdno vodil v pristanišče Cherbourg. Na levi in desni so še goreli majhni plavajoči svetilniki, vmes pa so švigali motorni čolni, jadrnice in manjši prevozniki parniki. Tudi v pristanišču se je noč polagoma umaknila dnevu.

V daljavi zagledamo prve mestne stavbe, ki se čimbolj širijo in večajo pred našimi očmi. Promet med luko in mestom je že živahen. Nešteto tovornih in osebnih avtomobilov drvi proti prihajajočemu parniku.

Tik ob obali pristanemo. Nad polovico potnikov izstopi. Opoldne je bila obrednica skoraj prazna. Zelo običajna godba se mi je zdela nekam dolgočasna. Za potniki hite navzdol pošta, zaboji in vsakovrstne vreče. Neprestano ropotajo stroji, ki obračajo ladjine žrjave in nategajo in popuščajo vrvi in verige. V Cherbourgu je "Europa" izločila celo letalo Fokkerjevega sistema, namenjeno za čehoslovsko.

Nenadoma preneha ropot. Tovori so pospravljeni, parnik je pripravljen za odhod. Zamolklo zatuli sirena. Valovi črnega dima se privale iz dimnika, most se dvigne, spet zaropota stroj in navije na valje debele vrvi, s katerimi je bil parnik pripet na kamnite in železne stebre. Ladja se potrese, morje zašumi, z vso silo začne mali parnik obračati svojega velikega tovariša. Smešen pogled. Na vrvi ima pritlikavec privezanega velikan in ga poteguje, kakor bi nagajiv psiček z zobmi vlekel vrv, privezano ob močen kol. Zadaš se pri drugi pritlikavec, ki pa vleče orjaka v nasprotno stran. Končno ga le obrnejo. Z novo silo se zapeni morje, vijak ob koncu ladje začne delovati, parnik je kmalu zopet v polnem teku. Naglo se umika zemlja. Palače, stolpi, dimniki se pogrezajo za obzorjem. Zadnji pozdravljaj potnika mogočni svetilnik.

(Dalje na 3. strani)

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Ko je bilo z opravili v kapeli končano, sem si hotel bolj podrobno ogledati ta kraj. Toda kaj boš, ko mi pa francosčina ni šla. Torej bo bolj težko dobiti kaj več pojasnil. Vseeno se obrnem do enega izmed duhovnikov, ki so bili v kapeli ter ga vprašam, če razume angleško? Pa je odkimal, da ne zna. Torej ne bo nič! To, ko sem izpraševal duhovnika, če zna angleško, je pristopila k meni ter me nagovorila po angleško, kaj da želim. Razložim ji vso stvar, odkod da sem prišel in pa, da bi si rad podrobno ogledal ta kraj, ampak tu ne znajo angleško.

"Čakajte," pravi gospa, "jaz vem za enega jezuita, ki govori angleško, ter stanuje ne daleč od tukaj. Popeljem vas k njemu," se mi brž ponudi gospa. Seveda sem bil tega prav vesel, ter jo poprosim, da ako je tako prijazna, da me seznani z dotičnim jezuitom in da to uslugo prav rad plačam. "Oh," pravi, "čemu neki? Ni treba, ampak kar pojdit z menoj, greva kar tja!" Rečeno storjeno. Šla sva še višje gori po klancu, kjer je samostan oo. jezuitov. Tam me predstavi mlademu jezuitu ter mu razloži stvar. Jezuit, ki je znal dobro angleško, je bil takoj pripravljen, da gre z menoj in mi razkaže vse, kar si želim ogledati. Bil je zelo prijazen pa preprost gospod, kot so navadno vsi taki ljudje, ki so res izobraženi in pa učeni. Vesel, la sem po tem izrednem naključju prišel do dobrega vodnika, se zahvalim dobri gospe za prijaznost in postrežljivost, se napotiva z mladim duhovnikom, da si ogledam razne zanimive stvari.

Najprvo me je peljal v krasno novo kapelo, kjer počivajo zemeljski ostanki blaženega patra Kolombiera. To je tistega jezuita, ki se je prvi zavzel za širjenje pobožnosti Srca Jezusovega. On je prvi preiskoval vso stvar, tikajočo se prikazni in pa resničnosti njih, ter je bil potem desna roka sv. Marjete. Kristus je potem tudi tega svojega služabnika odkloval s čudeži, ki so se godili na njegovem grobu. Njegovi telesni ostanki se vidijo v stekleni rakvi in sicer so samo kosti. Zelo lepa je velika oltarna slika v kapeli, ki predstavlja Kristusa, sedečega na prestolu, na prsih se mu blesti Njegovo Srce. Obdan je od nebeških duhov. Na Kristusovi desnici je sv. Marjeta, na levi pa blaženi pater Kolombier. Lep simbol češčenja Srca Jezusovega!

Od tam sva šla z zgornjim jezuitom v kapelo prikazovanja, kjer je grob sv. Marjete, ter si še podrobno ogledal ličnost in pa krasoto tega izredno prijaznega svetišča.

Na to na vrt, kjer se je sv. Marjeta često sprehajala in molila. Ogledal sem si kraj, kjer so redovnice prvič javno pričele častiti Srce Jezusovo, v veliko veselje Marjete. Dalje sem si ogledal postaje križevega pota, ki so razvrščene tja po vrtu. Od tam sva šla v oni del samostana, kjer imajo shranjene razne relikvije te svetnice. Tam se vidi borni jedilni pribor, kate-rega je rabila sv. Marjeta. Vile, žlica, krožnik, lonček. Potem raševina, moder, kar je nosila pod svojo redovno obleko, bič, s katerim se je bičala. Tako je svetnica mrtvila svoje telo. Sedaj je vse to skrbno shranjeno pod steklom. Tudi njeno skrinjo imajo tamkaj, in več njenih lastnoročnih pisem, ter razne druge stare literature, ki se je začela takoj po Marjetini mrti baviti s češčenjem Srca Jezusovega. Vse skrbno shra-

njeno. V tisti sobi se vidi svetnico v narašni velikosti, ko kleči zamaknjena v molitev, v rokah ima rožni venec. Kakor, da je živa! Upodobljena je tako, kakor je nekoč v resnici klečala in molila evharističnega Boga.

Predno sem šel iz tega kraja, sem dobil v spomin malo sliko svetnice. Pod njo je bil napis "Sainte Marguerite-Marie." Pod sliko je vdolan majhen košček svile, svetlorjave barve, ter poleg napis: "Ce fragment de soie a touche aux ossements de Ste. Marguerite-Marie." Kar znači, da je bil ta košček svile v dotiki s telesom svetnice. Prav z veseljem sem sprejel ta lepi spominek, ki mi ostane v trajen spomin na kraj, kjer je Kristus razodel Svoje Srce, ter v spomin na grob svetnice in na njene relikvije, katero sem si imel priliko ogledati.

Od tam sva šla v drug prostor, ki je podoben dolgemu hodniku v samostanu. Tam je življenje svetnice ovekovčeno v mavcu, kamnu in slikarstvu. Vse od njenega rojstva do smrti in poveljanja. Nazorno se vidi njena borba za samostan, potem kako so jo njene sestre napadno sodile, jo prezirale. Ona pa, potrpežljiva in skrajno ponižna, je vse to potrpekla ter se v šoli ponižanja in potrpežljivosti izpopolnjevala za veliko delo božje, da razglasi celemu svetu najboljši pripomoček za zveličanje duš: češčenje Srca Jezusovega. Nazorno se vidi, kako se tudi njene sestre končno spoznale, da je Marjeta svetnica. Dalje se vidi njeno smrt, kako je umirala, in končno njeno poveljanje, ko je bila dvignjena visoko na oltar. V srce segajoča je galerija njene življenja, krasna ko zapušča to solzno dolino in hiti v nebesa. Krasno je umetnost proslavila življenje, smrt in poveljanje te svetnice.

Odhod iz Paray le Moniala. — Vožnja po Franciji. — V Madridu, na francosko-italijanski meji. — Po Italiji. — Pijemont. — V Turinu. — V Novari. — V Magenti. Na nekdanjem bojnem polju Ra-deckija. — V Milanu.

Ko sem si tako ogledal znamenitejšee stvari v Paray le Monialu, sem stopil še v kapelo prikazovanja. Tam sem se še enkrat priporočil za srečno potovanje; saj je bila pred menoj dolga pot, katero sem imel zavrtiti in človek potrebuje tudi v takem slučaju pomoči od zgoraj. Nekateri menijo, da imajo srečo v stari konjski podkvi, drugi, ako imajo v žepu štiripernost deteljič itd. Kristjan pa veruje le na pomoč od zgoraj in ta je tudi najboljša, najbolj izdatna in pa resnična. Tako sem tudi jaz še enkrat stopil na kraj, kjer je Kristus podal toliko svojih obljub in sem ga poprosil, da me Njegov blagoslov spremlja na vseh potih.

(Dalje sledi)

Če verjamele al' pa ne

Za Zahvalni dan je neka družina povabila v mesto strica, katerega niso videli že sila dolgo. Tako dolgo, da so se bali, da bi ga več ne poznali. Zato so stricu poslali sledeče vabilo.

Dragi stric! Pridi nas obiskat na Zahvalni dan! Prišli te bomo čakati na kolodvor. Da te bomo gotovo spoznali, drži v eni roki pleče, v drugi pa rejeno gosko, ali pa purana!

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po romskem izvirniku K. Maye

Brez sape je pravil:
"Skočil sem iz svoje postelje sem k tebi, gospod!"

"Čuj, prijatelj, take telovadne vaje o polnoči!"

"Je res, da bom smel jezdit Riha?"

"Seveda."

"Allahi—wallahi—tallahi! Riha bom jezdit, tvojega Riha? Kaka sreča! Mesece in mesece že potujem s teboj, pa šele dvakrat sem ga smel jezdit! Še veš, kje je bilo in kedaj?"

"Seveda vem! Take prilike si človek dobro zapomni!"

"In jutri bi ga naj jezdit tretjičrat! Mi ga zaupaš, gospod?"

"Mirno! Ti si edini, ki znaš pravilno ravnati z njim."

"Če bi bil dobri človek slutil, da mu mislim dragocenega konja ob koncu potovanja podariti, kako bi šele bil poskočil!"

Ves vesel in ponosen je pravil:

"Da, gospod, znam ravnati z njim! Od tebe sem se naučil. Rih je pametnejši kot marsikateri neumen človek, vsako besedo razume, vsak glas, vsak migljaj. Hvaležnejši je za vsako dobroto kot ljudje. Tako mi bo kakor prijatelj in brat."

"O tem sem prepričan."

"In kako dolgo ga bom smel jezdit? Celu uro?"

"Morebiti nekaj ur, morebiti ves dan, utegne biti, da celo nekaj dni."

Glas mu je zadrhtel.

"Kaj? Kako? Effendi, gospod, prijatelj, lastnik moje duše! Srce mi prekipeva radosti, počilo bo! Ubog, reven, neumen ben Arab sem, ti pa si velik gospod, vkljub temu mi moraš dovoliti, da te poljubim, da se dotaknem tvojih ustnic, ki so mi sporočile tako veselo novico! Če te ne poljubim, se bom razpotočil od radosti!"

"Ne, Halef, razpotočiti se ti ne bo treba! Saj še nisi razpotočil, ko si požiral nože, bodala, smodnik in goreče šibice!"

Veselo se je nasmejal.

"Ne, razpotočil se nisem, pok se je porazgubil po notranjosti telesa."

In nato sem začutil na svojih brkih njegove brke, to je, osem kocin na desni in devet kocin na levi velikega njegovega orlovskega nosu. Tako globoko je bilo njegovo spoštovanje do gospoda in zapovednika, da si ni upal dati pravega poljuba.

Pritisnil sem pridnega, dobrega človeka k sebi in ga poljubil na lice, da je tlesnilo.

In učinek je bil čudovit.

Ni namreč poskočil od radosti, šinil je pokonci ter obstal tiho in nepremično.

"No, Halef, mi ne boš vsaj lahko noč voščil?"

Ginjen je povedal:

"Gospod, poljubil si me! Ali veš, kaj to pomeni?"

Stopil je po sobi in čul sem, da brska po svoji prtljagi.

"Kaj pa počenjaš?"

"Nič. Boš že jutri videl."

"Seveda."

"Allahi—wallahi—tallahi! Riha bom jezdit, tvojega Riha? Kaka sreča! Mesece in mesece že potujem s teboj, pa šele dvakrat sem ga smel jezdit! Še veš, kje je bilo in kedaj?"

"Seveda vem! Take prilike si človek dobro zapomni!"

"In jutri bi ga naj jezdit tretjičrat! Mi ga zaupaš, gospod?"

"Mirno! Ti si edini, ki znaš pravilno ravnati z njim."

"Če bi bil dobri človek slutil, da mu mislim dragocenega konja ob koncu potovanja podariti, kako bi šele bil poskočil!"

Ves vesel in ponosen je pravil:

"Da, gospod, znam ravnati z njim! Od tebe sem se naučil. Rih je pametnejši kot marsikateri neumen človek, vsako besedo razume, vsak glas, vsak migljaj. Hvaležnejši je za vsako dobroto kot ljudje. Tako mi bo kakor prijatelj in brat."

"O tem sem prepričan."

"In kako dolgo ga bom smel jezdit? Celu uro?"

"Morebiti nekaj ur, morebiti ves dan, utegne biti, da celo nekaj dni."

Glas mu je zadrhtel.

"Kaj? Kako? Effendi, gospod, prijatelj, lastnik moje duše! Srce mi prekipeva radosti, počilo bo! Ubog, reven, neumen ben Arab sem, ti pa si velik gospod, vkljub temu mi moraš dovoliti, da te poljubim, da se dotaknem tvojih ustnic, ki so mi sporočile tako veselo novico! Če te ne poljubim, se bom razpotočil od radosti!"

"Ne, Halef, razpotočiti se ti ne bo treba! Saj še nisi razpotočil, ko si požiral nože, bodala, smodnik in goreče šibice!"

Veselo se je nasmejal.

"Ne, razpotočil se nisem, pok se je porazgubil po notranjosti telesa."

In nato sem začutil na svojih brkih njegove brke, to je, osem kocin na desni in devet kocin na levi velikega njegovega orlovskega nosu. Tako globoko je bilo njegovo spoštovanje do gospoda in zapovednika, da si ni upal dati pravega poljuba.

Pritisnil sem pridnega, dobrega človeka k sebi in ga poljubil na lice, da je tlesnilo.

In učinek je bil čudovit.

Ni namreč poskočil od radosti, šinil je pokonci ter obstal tiho in nepremično.

Nekaj časa je molčal in iskal po prtljagi, pa sedel na posteljo in dejal:

"Torej ves dan bom jezdit Riha? In morebiti celo nekaj dni? Kako pa, da tako dolgo? Ali ne misliš več z nami potovati?"

"Na to ti še ne vem odgovora, ker ne vem, kaj vse se še pripeti. Spremenil bom svojo zunanost in potem—"

"Vkljub temu te bodo spoznali!"

"Dvomim. Aladžija me še ni sta videla. Muebarek jima je le mojo zunanost popisal. In njo bom temeljito spremenil."

"No, morebiti se ti posreči, da ju prevariš. Kaj pa, če prideta v Strumico?"

"Ni verjetno."

"Zakaj ne? Saj se jima ni treba bati Strumičanov."

"Bati se jima jih ni treba. Sama bi ustrašovala vse mesto in okolico. Saj si videl, kak junački so tod. Toda jaz ju ne smem videti! In razen tega hočejo ti junaki odvrniti od sebe vsak sum. Nihče ne sme vedeti, kdo me je umoril. Zato nas bosta Aladžija čakala v zasedi in zunanaj na samoti."

"Sam jima bom jezdit naproti, preoblečen v mirnega deželana. Tudi pušk ne bom vzel s seboj, tebi jih bom izročil. Upam, da bom Aladžija kje med potom srečal."

"In če se skrijeta?"

"Bom poiskal njuno sled."

"Kako pa jo boš našel! Saj vendar ne moreš preiskati cele dežele od Strumice do Radoviča!"

"Tudi ni treba. Iskal bom sled le na takem mestu, ki je za zasedo pripravno. In takih mest ne bo mnogo. Našel ju bom torej. In kaj bo potem, tega trenutno še ne vem."

"Kaj pa naj storimo mi?"

"Počasi jezdite proti Radoviču. Pet ur je na konju. Ako se med potom nič ne pripeti in če ne najdete nobene sledi, počakajte v prvi gostilni na desni. In potem je troje mogoče. Lahko je, da me najdete v gostilni."

"In to bi bilo zelo dobro."

"Ali pa me ni več—"

"—pa si nam pustil vest, kam naj potujemo—"

"—ali pa še nisem prispel. V takem slučaju počakajte, da pridem."

"In če ne prideš?"

"Bom prišel."

"Človek si in lahko se zmotiš. Se ti le utegne kaj pripetiti. Potrebno bi naše pomoči."

"Pa jezdiš ti sam nazaj, in sicer drugi dan, pa ne predpoldne in ne Riha. Rih naj ostane pri Očkotu in Omarju, ne smem ga izpostavljati nevarnosti. Spotoma boš našel kako sled o meni. Več se danes ne da povedati. Sedaj pa zaspijva! Počitka sva potrebna!"

"Ne vem, ali bom vobče zatisnil oči. Rih in pa tiste krogle mi bodo rojile po glavi. Lahko noč, gospod!"

Rad sem mu verjel, da ne bo mogel zaspati. Troje bitij je vladalo v njegovem srcu. Da sem jaz prvi, to sem vedel. Drugo bitje je bila Hanne, cvetlica vseh cvetic in žena vseh žen, tretji pa Rih. Da bo smel Riha jezdit, to je bil za njega izreden dogodek.

Pa tudi sam dolgo nisem zaspal. Tudi meni so rojile različne misli po glavi.

Da ni šla Nebatja ponoči k razvalinam po Marijin križ, bi ne bila čula o Aladžijah in bi me ne bila posvarila. Slep bi bil jezdit v zasedo. In kdo ve, ali bi bil živ prišel iz nje. Proti zahrbtni krogli, ustreljeni iz zasede, ne pomaga nobena zvižaja in nobena telesna moč.

(Dalje prihodnje)

1937	NOV.	1937
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

23.—Društvo Orel priredi veliko zabavo s purmani v cerkveni dvorani sv. Vida.

24.—Društvo Presv. Srca Jezusovega priredi domačo zabavo s plesom v sobi št. 1 S. N. Dom.

25.—Dan Slovenske dobrodelne zveze v S. D. Domu na Waterloo Rd.

27.—Variety Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

DECEMBER

5.—Oltarno društvo sv. Vida ima večerjo v novi šoli sv. Vida.

11.—Kulturni večer, slikovna predstava, petje in govori v Slovenskem domu v Girard, O.

25.—Mladinski pevski zbor "Skrjančki" priredi božičnico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

26.—Društvo sv. Štefana št. 224 KSKJ obhaja 10-letnico obstanka v dvorani sv. Pavla, E. 40th St.

28.—Marijina družba, ples v novi šoli sv. Vida.

31.—Privatna zabava društva Orel v šolski dvorani sv. Vida.

31.—Silvestrov večer priredita direktorij in Gospodinjski klub Slovenske delavske dvorane na Prince Ave.

31.—Pevski zbor Soča priredi na Silvestrov večer zabavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

1938

JANUAR

1.—Proslava 25 letnice obstoja društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ v avditoriju S. N. Doma.

9.—Lovski ples in banket priredi Euclid Rifle Club v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16.—Podružnica št. 25 SZZ, igra in ples v Knausovi dvorani.

29.—Društvo Kristusa Kravljica št. 226 KSKJ obhaja 10-letnico obstanka v S. N. Domu.

Božična številka

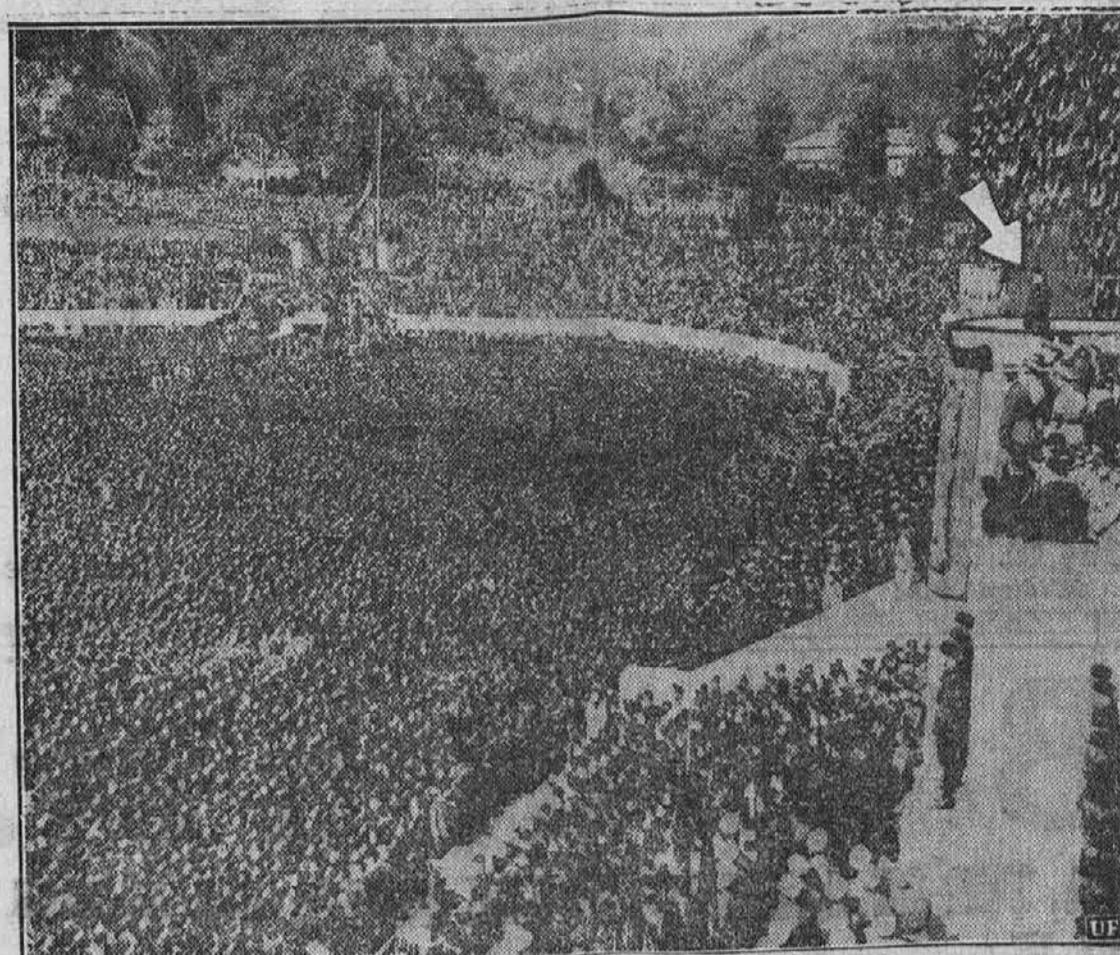
Rojake širom Amerike opozarjamo na božično številko "Ameriške Domovine."

To številko lahko pošljete kamorkoli po svetu, ako nam sporočite natančen naslov in priložite za vsak naslov 15 centov za poštnino. Tisoče izvodov božične številke "Ameriške Domovine" gre vsako leto po širnem svetu kjerkoli bivajo naši ljudje.

V tej številki dobite večino originalne spise in črtice naših slovenskih pionirjev v Ameriki, ki obujajo božične spomine iz domovine ali pa pišejo o svojem trudopolnem delu. Kdor ve kaj napisati, naj to naredi najkasneje do 1. decembra in pošlje uredništvu. Enako lahko naročite tudi božični in novoletni pozdrav za svoje drage v domovini ali kje drugje. Pozdrav, ki ne presega 10 vrst, računamo samo 50c. Naročite pravočasno, ker vsako leto se pripeti, da mnogim ne moremo ustreči radi prepozne naročila. V Clevelandu in okolici lahko oddate naročila tudi našim zastopnikom.

Angleški parnik je pobral 291 španjskih ubežnikov na morju, ki so na slabi in majhni ladji ubežali iz Gidjona, ki so ga zavzeli nacionalisti. Ubežniki so bili pet dni brez vsake hrane.

400.000 ljudi se je zbralo k proslavi 15 letnice fašizma v Rimu. Puščica kaže Mussolinija, ki je imel slavnostni govor.

FEBRUAR

6.—Koncert Mladinskega zbora S. D. D. v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

12.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi veselico v češki Sini Sokol dvorani na 4314 Clark Ave.

13.—Društvo Ribnica št. 12 SDZ priredi proslavo 25-letnice s petjem, govori, nastopi in plesom v S. N. Domu.

MOJA VRNITEV

(Nadaljevanje z 2. strani)

Zopet smo na odprtem morju. Plovemo povprek čez Kanal proti angleškemu mestu Southampton, ki je dosežemo v dobrih treh urah. Morje je mirno, nebo višnjevo modro, sonce prijetno greje. Tik pred vhomom v southamptonski zaliv srečamo največjega angleškega orjaka "Queen Mary," ki je na poti v Ameriko. Nešteto potnikov nam razkrova z robci maha v pozdrav. Vendar pa naša ladja ne mara do obali, kar sredi zaliva se ustavi. Eni so pravi, da je bilo tisti dan morje bolj plitvo kot po navadi, drugi so trdili, da ni v luki zaradi preobilice večjih in manjših parnikov prostora, pravega vzroka pa najbrž ni zadel nobeden.

"Europi" se je približal majhen angleški parnik in ji izročil potnike, blago in pošto. "Europa" je vrnila milo za drago: na angleški parnik vstopijo potniki, namenjeni na Angleško, za njimi pa spuščajo škripci in žrjavi prtljago in pošto. V pol uri smo zopet sredi Kanala v smeri proti naši zadnji postojanki—Bremenu.

Nekaj bajno lepega je sončni zahod na morju. Prostrana morska ravan je vsa živa in trepetajoča. Valovi se proti večeru umirijo in le nalahko gibljejo. Tisoč sončec pleše na morsk gladini, se potaplja in preliva, raja in odsakkuje. Vedno bolj

se rdeči sončna obla in se polagoma pogreza pod obzorje. Pa glej! Še nekaj trenutkov in sonce izgine, kakor bi svetliko ugasnil.

Zadnjo noč ni bilo miru, vse je mislilo samo na izstop, na suho zemljo in na skorajšnjo vrnitev pod domači krov. Strežniki so celo noč premetavali kovčege in jih nosili na C krov, ogromne skladavnice pošte sta stražila dva krepka mornarja, potniki pa so švigali sem ter tja in se poslavljali. Ko je zatonila jutranja zarja, je vstajala na obzorju dolga sivkasta proga. Zemlja! Pozdravljena z veseljem, s pristrčnim veseljem otroka, ki je zagledal ljubeznivi materin obraz. Lepo je morje, toda mati naša je vendarle zemlja!

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

DNEVNE VESTI

Huda delavska borba v Portlandu, Oregon

Portland, Ore., 20. novembra. —Mestna vlada v Portlandu je apelirala na predsednika Roosevelta in na vladni delavski odbor, da nemudoma posreduje v delavskem boju v tem mestu, ki je uničil skoro vso trgovino in industrijo. Mestna vlada je izdala ukaz, da se ne sme nihče nahajati na cestah med 12. uro ponoči in 5. uro jutraj. Kot se poroča so učilni boji v Portlandu na dnevnem redu 10.000 delavcev, je na štrajku in večina njih se je zatekla k relifu, katerega mesto ne more plačevati. Trgovina je skoro popolnoma ustavljena, in industrije ne poslujejo. Težave so se pričele pred 97. dnevi, ko je 3000 delavcev, uslužbenih pri žagah, izjavilo, da se odcepijo od American Federation of Labor in se pridružijo C.I.O. Tedaj je nastal silen boj v delavskih vrstah. Pristaši A. F. of L. bojkotirajo vse produkte C.I.O., tako da je v mestu nastala največja zmešnjava in panika. Župan Carlson je brzojavil predsedniku, da če zvezna vlada ne bo posredovala, da bo mesto s pomočjo vlade naredilo red.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in ob Savi navzdol. Domača govorica, domači ljudje, domači hribi, domače gore! Kako poje naš pesnik Zorman?

Kraj vasice potok hitrobežni staro pesemco sladko šumlja o lepoti božji, večnomladi, ki slovenska zemlja jo ima.

Ob sončnem zahodu drugega dne je že naš vlak drdral po gorenjski ravnini in

Železna cesta

ROMAN

To rekši je odvel Allie in svojega konja malo v stran. Mustang je šel za njima; kmalu nato se je pojavil Frank z enim izmed mežgov. Fresno je snel svojemu konju sedlo, položil ga pod drevo ter potegnil revolver in puško iz tokov. Samokres si je vtaknil za pas, puško je prislomil k veji.

"Še minuto in Sandy požene staremu Milesu svinčenko v glavo," je dejal Fresno.

"Kak poseleček pa imaš?" je radovedno vprašal Frank.

"Zlato, Frank, zlato." S kratkimi besedami je povedal tovarišu o Hornovem zakopanem zakladu, ne da bi omenil deklčin pogoj. Očividno je bil trdno uverjen, da ji lahko izsili resnico.

"Hajdimo, podvizajmo se," je vzkliknil Frank in oči so se mu zasvetile. "Iz tega kraja moramo itak prej ko mogoče izginiti."

"To je gotovo! Radoveden sem le, kdaj naletimo na tiste železniške tabore, ki praviijo o njih, da so polni, zlata, whiskyja in bab."

"Nu, zlata nas čaka dovolj," je odvrnil Frank. "Kar ponj!"

Tedajci je počil strel iz samokresa. Tik za njim se je začela hripava kletvica — in dva strela iz drugega samokresa.

"Ta, ki je nazadnje streljal, je bil Sandy," je hladno pripomnil Fresno. "In zadel je, to se razume. . . . Skoči pogledat, ali je spravil stari Miles svojo svinčenko na toplo."

Frank je odhitel za drevje.

Allie si je bila utrdila pogum, da bi bila pripravljena na vse, in ti strelji so jo opozorili, da ima zdaj dva sovražnika manj in da mora pograbit prvo priliko, ki se ponudi. Lahko bi skočila na mustanga in ušla — če bi imela srečo. Lahko bi zgrabila winchesterko in ustrelila enega teh lopovov, morda celo oba. Toda moč duha, ki bi ji bila dala pogum za izvršitev kateregakoli teh dveh načrtov, ji je velevala, naj počaka, ne dolgo, le malce še, da upreži pripravljeni trenutek.

Frank se je vrnil k Fresno, držec v roki možnjo z zlatom, ki je bila zakrivila toliko gorja. Fresno se je zasmejal.

"Sandy ima svinec v trebuhu," je rekel Frank. "Ni mogoče, da bi ostal živ. Stari Miles jo je pa že odkuril."

"A! Tedaj pojdem po ostale mežge. Poglej med tem, kaj je v možnji," je velel Fresno.

Ko je izginil iz dogleda, je Allie vrgla laso s sebe.

"Ta privesek mi je v nadlego."

"Menda, dragica," je odgovoril Frank. "Fresno je z damami veliko presurov. Jaz sem prijazen dečko. . . . Bodi še ti, pa ti iztremem to možnjo v naročje." "Samo poizkusite," je rekla Allie.

"Hoj, mačka. . . In kako me gleda! . . . Nu, prav, prav, nikar se ne ujeziva!"

To rekši je stresel vsebino možnje v pesek in je počenil k njej.

V Aličinih očeh je plamenelo, toda ne jeza, ampak spoznanje, da je ugodna prilika prišla. Niti trenutka se ni več obotavljala. Najpreje se je ozrla po mustangu; čisto blizu je stal, vrv se je vlekle napol odvita za njim po tleh. Mustangova glava in njegovi uhlji so zdajci zbudili njegovo pozornost. Zival je očividno nekaj slisala. Allie se je ozrla v breg in je zagledala vrsto Indijancev, ki so jahali nizdol; njihove postave so se v ostrih siluetah odražale od neba. Bližali so se kakor vihra. Za nekaj sekund so deklčin čuti utonili v omotici. Nato je siloma zbrala svoje moči. Njen položaj je bil obupen, a šlo je za življenje ali smrt. Treba je bilo pokazati usodi čelo.

Planila je k drevesu in zgrabila za puško. O tem, da je nabasana, se je bila že davno uverila. Frank je čul, ko je napela petelina.

"Kaj delaš?" je kriknil razburjeno.

"Ne ganite se!" ga je posva-

rila Allie. Umaknila se je prav do mustanga. "Tamle na bregu. . . . glejte. . . . Indijanci!"

Toda on se ni zmenil za njene besede; skočil je na noge in stopil proti njej.

"Čuvajte se!" je rezko zavpila Allie, videč, da se približuje. In tedaj je pridiral Fresno, bled kakor zid. Ne da bi pomerala, je Allie ustrelila na Franka, baš ko se je z roko dotaknil čevljev njene puške. Zastokal je, omahnil nazaj, zrušil se na kolena, telebnil ob bližnje drevo in se nato spet vzravnil.

Allie je morala izpustiti puško, da je udarila splasenegega mustanga. Skočila mu je na hrbet, poglala ga in pobrala laso, ki se je vlekel po tleh. Kakor hitro sta bila gošča in gručec za njima, se je spustil mustang v skok. Pred Allie se je razprostirala svobodna krajina, toda dolina je bila obdana s strmimi skalnatimi bregovi; in v tej zagati ji je bilo poginuti. Okrenila je mustanga in se zapodila pod drevje, držeč se kar moči na levo. Daleč na desni je čula ropotajoči topot kopit, pokanje v hosti in nato glasne krike. Skozi jaso je zagledala polog, po katerem so v divji dir rojili Indijanci. Nekaj jih je dirjalo po doli-

ni navzgor, nekaj navzdol, da bi ji prestrigli pot; večina se je gnala naravnost proti gozdiču.

Fresno je pridrevil na plano, jahaje na Sandyjevem rjavcu. Jel je streljati. Indijanci so mu vračali ogenj. Z vseh bregov so se dvigali beli oblački dima in svinčenke so se pred Allie zarivale v pesek. Fresno je napredoval; njegov rjavec je bil urnih nog. Allie je obrnila mustanga bolj na levo, nadejaje se, da pride preko holma, ki s te strani ni bil posebno visok. V njeno zaprepačenje so se tudi tu pokazali Indijanci. Zavrtla se je v prvotno smer, videč, da mora poizkusiti tisto, kar je poizkušal Fresno.

Spredaj, ostro na desni strani, se je Fresno čedalje bolj oddaljeval od preganjalcev. Svinčenke ga niso več dohajale, toda rdečkožci so še vedno streljali nanj. Nato je postal Aličin položaj tako opasen, da je videla samo še Indijance na svoji levi, mustang v zleknenem diru, ki so ji hoteli odrezati pot, preden jim ubeži.

Njenega mustanga ni bilo treba priganjati. Kričanje za njim in obkraj njega in žvižganje svinčenk ga je dovolj izpodbujalo, da je napenjal vse moči. Allie

se je komaj še držala na njem. Rezki veter ji je slepil pogled, a vendar je videla, da okretni, polnagi divjaki polagoma zastajajo, in čutila, da jih prehitva. Lasje so se ji razpustili in so zavirali v vetru. Kmalu nato je streljanje utihnilo. Preganjanci so bili opazili, da imajo dekle pred seboj, in so jo hoteli ujeti živo.

Kakor veter je tekel mustang, z nezmotljivimi kopiti je preskačeval potočke in puščal prega-

njalce na levi strani čedalje bolj za seboj. Allie je že mislila, da lahko zavije v veliko dolino in odjaše po glavni cesti, preden jo uro Indijanci, ki so se gnali za Fresno. Jalovo upanje! Ob izhodu iz doline se je pojavil preto je streljanje utihnilo. Preganjanci so bili opazili, da imajo dekle pred seboj, in so jo hoteli ujeti živo.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

SPOMNITE SE SVOJIH DRAGIH V STAREM KRAJU ZA BOŽIČ

Lepa in hvalevredna je navada, da se ob praznikih kakor so: BOŽIČ, Velika noč in drugi, spominjamo na one drage, ki so onstran morja v domovini, ter jih skušamo razveseliti na en ali drugi način. Ni pa bolj primerne darila kot je darilo v denarju. Vsakdo, ki dobiva pisma iz starega kraja ve, kako se ljudje pritožujejo zoper draginjo in pomanjkanje denarja; so pač razmere take in ljudje so res potrebni podpore in pomoči. Mi, ki smo tukaj, smo mnogo na boljšem; res je, da tudi tukaj niso razmere sijajne, daleč od tega, vendar skoraj v vsaki družini je kdo, ki ima delo in z nekoliko poštvalnostjo se lahko prihrani nekaj dolarjev, s čemer se onim v domovini napravi mnogo veselja.

Ker nikakor ni varno pošiljanje denarja v pismih, posebno sedaj ne, ko se približujejo prazniki, mnogo pisem namreč nikdar ne pride v roke onim, katerim so namenjena, se torej poslužite za pošiljanje denarja v stari kraj trdke, ki je že na tisoče dolarjev odposlala v stari kraj, trdka, ki ima dobre zveze s starim krajem in trdke, kjer bodele prav vljudno sprejeti in v vsakem oziru zadovoljno postreženi, tako z dnevnimi cenami kakor s točno postrežbo, to je trdka:

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave., v S. N. Domu

KOLLANDER pošilja denar v dolarjih, dinarjih, lirah in šilingih, kakor pač pošiljatelj želi. Vsaka, tudi najmanjša pošiljatev, je garantirana in bo točno izvršena, za vsako dobi pošiljatelj lastnoročni podpis prejemnika ali potrdilo od pošte.

Pri KOLLANDERJU dobite tudi jugoslovanske in italijanske znamke.

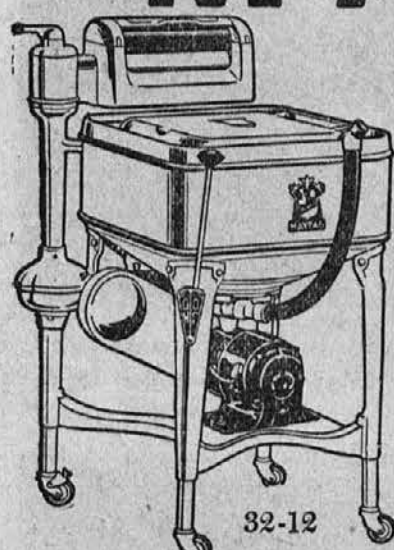
Vsakdo, ki pošlje denar v stari kraj dobi pri Kollanderju krasen stenski koledar zastoj.

Pri zadnjih volitvah v New Yorku je bilo oddanih preko 2,000,000 glasov. Tukaj jih vidite naložene v veliki dvorani, kjer jih štejejo volivni uradniki.

VPRAŠAJTE ZA MNENJE

MAYTAG LASTNIKA

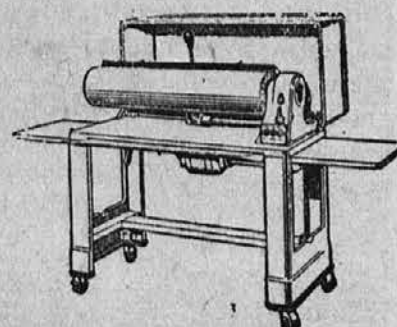
PRIPROSTOST IN UDOBNOŠT odlikujeta novi MAYTAG LIKALNIK

Maytag likalnik ima likalne površine 8 do 10 krat več kot ročni gladilnik. Prihrani polovico časa. Pritisk, hitrost in vročina se regulira lahko do pravilne mere za najboljše rezultate. \$1.00 na teden najame ta likalni stroj za največ pet tednov.

Za boljše cene in boljše blago se vedno obrnite na nas. Vzamemo vse hranilne knjižice in North American Bank delnice dolar za dolar.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE CO.

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika
6104 St. Clair Ave.
ENDicott 3634

6119 St. Clair Ave.
ODPRTO ZVEČER

Poročnik G. M. Hefferman, zgorej, od armade Irske svobodne države, je na konjski tekmi v New Yorku odnesel s svojim konjem Red Hugh prvo nagrado. Spodaj je pa Mrs. A. B. Dick, ki je tudi dobila eno nagrad s svojim konjem Melbourne.

Pridite na BAZAR k sv. Lovrencu

PRIČNE SE V SREDO ZVEČER, 17. NOVEMBRA, TER SE NADALJUJE VSAK VEČER PURANI, RACE, GOSI, KOKOŠI IN ŠTEVILNO DRUGIH DOBROT!

DO NEDELJE

VAS PRIJAZNO VABI

VODSTVO ŽUPNIJE SV. LOVRENCA